

PLEITNOTA

STAATSECRETARIS

O C W

PLEITNOTA Staatssecretaris OCW d.d. 23 februari 2005

Rechtbank Utrecht : procedurenr.SBR 04/2849 BESLU R 54 VV G99
Eiser : Stichting Boogbrug Vianen te IJsselstein
Onderwerp : niet-ontvankelijkheid stichting inzake verkeersbrug Zaltbommel

Geacht College,

In de eerste plaats wil ik de diverse formele gebreken even aanstippen die bij de behandeling in deze procedure aan het licht kwamen.

1e

De bestreden beslissing op bezwaar refereert aan het bezwaarschrift van 25 april 2004.

Dat is een datering zonder enig verband met de hier aan de orde zijnde zaak. Het bezwaarschrift is immers gedateerd op 15 juni 2004.

Toen bij het opstellen van het verweerschrift eind november 2004 dit gebrek naar voren kwam, is intern verzocht om een gecorrigeerde beschikking te verzenden. Ik moet constateren dat, voorzover ik kan nagaan, dit niet is gebeurd, althans de Rijksdienst voor de Monumentenzorg heeft geen afschrift ontvangen.

2e

Even opvallend is dat eiser in zijn beroepschrift verwijst naar diens bezwaarschrift van 3 september 2004, welke datum evenmin klopt. In mijn verweerschrift d.d. 2 december 2004 heb ik aangenomen dat eiser abusievelijk de datum van het uitbrengen van het advies door de voorzitter van de Commissie voor de bezwaarschriften heeft verward met de bovengenoemde datering van het bezwaarschrift, te weten 15 juni 2004. *← is juist*

3e

In de beslissing op bezwaar staat als kenmerkaanduiding van de primair bestreden beslissing RNP; dit moet zijn RNO.

4e

Het bezwaarschrift richt zich in geschifte tegen het primaire besluit met kenmerk RNO-2002-3075, terwijl eiser blijkens het aan uw rechtbank toegezonden afschrift van de bestreden beslissing op bezwaar het kenmerk aanhaalt van de primaire beschikking met kenmerk RNO-2002-3177.

Uit de inventarislijst die ik aan uw rechtbank heb doen toekomen, blijkt echter wel dat er sprake is van twee inhoudelijk identieke primaire beslissingen, zie inventarislijst nr 12 en 13, respectievelijk voor het gedeelte van de verkeersbrug over de Waal dat op het grondgebied van de gemeente Zaltbommel is gelegen, kenmerk RNO 2002-3075, als voor het gedeelte op het grondgebied van de gemeente Neerijnen, kenmerk RNO 2002-3177.

Het Ministerie is, nu er sprake is van een object (de verkeersbrug), dan ook ervan uitgegaan dat ondanks het feit dat maar een bezwaarschrift is ingediend, namelijk tegen de beschikking met kenmerk RNO 2002-3177, terwijl er toch twee beslissingen aan eiser zijn verzonden, beide afwijzingen bij het bezwaarschrift zijn betrokken.

Ik laat het aan het oordeel van uw rechtbank over hoe zwaar al deze schoonheidsfoutjes moeten meetellen.

De zelfstandige, enkelvoudige ondertekeningsbevoegdheid van een enkele bestuurder was in het advies van de voorzitter van de bezwarencommissie nog een vraagpunt, maar dit lijkt mij beantwoord met het uittreksel van de Kamer van Koophandel d.d. 29 oktober 2004 (stuknr 19.3).

Ik kom dan nu op de inhoudelijke overweging van de hier bestreden beslissing op bezwaar, waarbij eiser niet-ontvankelijk is verklaard.

Eiser heeft als doelstelling in artikel 2, eerste lid, van zijn statuten het volgende staan:
Het behoud van de boogbrug over de Lek bij Vianen en het onder de aandacht brengen van haar schoonheid en voorts al hetgeen met een en ander rechtstreeks of zijdelings verband houdt of daartoe bevorderlijk kan zijn, alles in de ruimste zin des woords.

Het bovenstaande is een enkelvoudige doelstelling. Ook de naam van eiser, de Stichting Boogbrug Vianen, kan eigenlijk geen misvatting geven. Het beperkt zich territoriaal tot een bepaald object. Het behartigen van de belangen van de verkeersbrug over een andere rivier, de Waal, nabij een andere plaats, Zaltbommel, op circa 25 kilometer afstand van Vianen, is niet een doelstelling waar de stichting Boogbrug Vianen zich in het bijzonder op richt. Zoals men op de afbeeldingen in de inventarislijst kan zien betreft de brug te Zaltbommel ook geen boogbrug, maar een stalen vakwerkliggerbrug, een heel ander type derhalve.

is het
 begin
 // proces

Ook artikel 2, tweede lid, van de statuten, waarin de stichting aangeeft hoe zij haar doelstelling tracht onder meer te verwezenlijken geeft geen enkel aanknopingspunt voor relaties met andere bruggen. Door eiser is een verband gelegd met alle twaalf beoogde bruggen die in het rijkswegenplan 1927 voorkwamen en vanuit dat perspectief is de aanvraag gepresenteerd. Gelet op de bepalingen in artikel 2 van de statuten is daar in de doelstelling en in de wijze van verwezenlijking niets van terug te vinden.

Ook de zinsnede *al hetgeen rechtstreeks of zijdelings verband houdt* kan naar mijn oordeel niet zover worden opgerekt, dat de aanwijzing van de verkeersbrug te Zaltbommel als beschermd monument ten goede komt aan de doelstelling : behoud van de boogbrug over de Lek bij Vianen.

Blijkens het beroepschrift, de stukken en enkele krantenartikelen heeft eiser gaandeweg zijn belangstellingsgebied uitgebreid tot een meer landelijk gerichte bruggenstichting. Het Rijkswegenplan 1927 omvat immers twaalf bruggen over half Nederland verspreid. Deze uitbreiding had dan echter door middel van een statutenwijziging tot uitdrukking moeten komen.

Ik wijs in dit verband op de uitgave *De belanghebbende* in de serie monografie Awb, Kluwer 2004, waar in paragraaf 4.7.1.aandacht wordt besteed aan de territoriale dimensie in de doelstelling van een belangen-organisatie. Ten aanzien van vergunningen voor het wijzigen van een monument citeer ik daaruit de volgende conclusie (blz 121) : Indien een belangenorganisatie zich in deze sfeer zelf een territoriale beperking oplegt, is zij hier aan gehouden.

Daar kunnen feitelijke werkzaamheden buiten dat gebied mijn inziens geen verandering in brengen.

Ik heb in mijn verweerschrift uiteengezet in welke verhoudingen het Ministerie, in casu de Rijksdienst voor de Monumentenzorg, aanvankelijk de onderwerpelijke aanvraag tot bescherming alleen op de inhoudelijke kant heeft beoordeeld en zich te weinig heeft afgevraagd of het desbetreffende verzoek voor de brug te Zaltbommel per definitie wel binnen de doelstelling van de stichting viel. De staatssecretaris heeft zich thans door het ontvangen advies van de voorzitter van de Commissie voor de bezwaarschriften OCW laten overtuigen, mede gezien de eerdere adviezen van genoemde commissie in soortgelijke zaken.

Ik teken daarbij aan als toelichting op de gang van zaken, dat beslissingen inzake de ontvankelijkheid rechtstreeks op het kerndepartement te Den Haag worden genomen, zonder dat de Rijksdienst voor de Monumentenzorg eerst nog de gelegenheid krijgt van het advies kennis te nemen. Uit het advies blijkt ook dat op grond van artikel 7:3 aanhef en sub a van de Algemene wet bestuursrecht is afgezien van het horen van bezwaarde wegens kennelijke niet-ontvankelijkheid.

Ik concludeer dan ook dat niet tot een andere beslissing op bezwaar had kunnen worden besloten, dat het beroepschrift ook geen doorslaggevende argumenten voor het tegendeel aandraagt en dat de bestreden beschikking tot niet-ontvankelijkheid derhalve in stand dient te blijven.

M. J. Sypkens Smit

(gemachtigde)

mitgevoerd
 23 maart